

[Leif Hermann]

nalbestyrelser for så vidt angår deres § 15-rammer og dermed givet dem en mulighed for at undlade at lave en kommuneplan.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Der er stillet enkelte spørgsmål til mig, men inden jeg besvarer dem, føler jeg trang til at udtrykke min glæde over, at der her i tinget faktisk er en entydigt positiv opfattelse af, hvordan kommuneplanloven skal virke, og at den skal gælde uanset kommunens størrelse.

Hvad agter ministeren at gøre, når intet hjælper? spørger fru Lone Dybkjær. Må jeg først sige, at min forgænger har adskillige gange gjort en indsats for at få kommuneplanerne frem, og den har jeg fulgt op. Det er formodentlig også det, der efterhånden er ved at give resultat, og jeg må sige, at den tidsramme, som fru Tove Lindbo Larsen var fremme med, er den samme som den, jeg har fået forelagt fra Københavns kommune, og som også nu er fremlagt her af fru Anne Grete Holmsgård. Det, der kan være divergensen os tre imellem, er vel, at fru Anne Grete Holmsgård ikke helt stoler på, at tidsrammen vil blive overholdt. Det kan der være gode grunde til, men jeg må sige, at det er min opfattelse, at den nu bliver overholdt.

Der blev også spurgt, hvor mange § 15-rammetillæg der egentlig var tale om, og der har været nævnt nogle tal her fra talerstolen. Jeg må sige, at siden kommuneplanloven trådte i kraft, har miljøministeriet godkendt 61 tillæg til § 15-rammer i Københavns kommune. Der er i øjeblikket to sager under ekspedition i planstyrelsen, og herudover er jeg bekendt med at 14 lokalplaner, som forudsætter godkendelse af et § 15-rammetillæg, er offentligt fremlagt og under ekspedition i Københavns kommune. Jeg kan tilføje, at Københavns kommune herudover har en række sager under forberedelse.

Må jeg sige til fru Lone Dybkjær endnu en gang: ud over at vi har rettet henvendelser, og at vi nu tror, det hjælper, vil jeg godt én gang til understrege min slutbemærkning, som en del af ordførerne da også har forstået indholdet af. Jeg vil gerne tilkendegive, sagde jeg, at som tiden går, må den kritiske sans skærpes, når nye § 15-rammer skal vurderes. Det var netop det, fru Anne Grete Holmsgård var inde på: om man ad bagevejen får

en kommuneplan. Mit ansvar kommer ind i den forstand, at jeg, hvis jeg bliver ved med at godkende § 15-rammetillæg, kan forhindre en egentlig, fornuftig samlet kommuneplanlægning. På den baggrund er det, at vi nu alvorligt skærper den kritiske sans, når fremtidige § 15-rammer skal godkendes, indtil vi har denne kommuneplan i orden.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror såmænd, at den eneste forskel mellem miljøministeren og mig i denne sag er, at jeg finder, tiden er gået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 214:

Forslag til lov om bekæmpelse af okkerforurening.

Af Leif Hermann (SF) m.fl.
(Fremsat 29/3 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Lad mig indledningsvis sige, at jeg er glad for den interesse, som tinget i den forløbne tid har vist spørgsmålet om bekæmpelse af okkerforurening i vore vandløb. Okkerforureningen er jo til skade for plante- og dyrelivet i vandløbene og dermed også for de miljømæssige, rekreative og erhvervmæssige interesser, der knytter sig til vandløbene. Senest har denne interesse givet sig udslag i det